

SUCHÉ LISTY

Zpravodaj Spolku za krásnější Lichoceves a Noutonice

červen 2024

Vedení obce nemá o řešení problémů zájem

Vážení občané Lichocevsí a Noutonic,

využívám „osiřelé“ úvodní stránky Suchých listů a dovoluji si vás po delším čase tímto úvodníkem oslovit.

Myslím, že „úvod do děje“ není třeba. V obci působím již několik let, s mnohými z vás se osobně znám a s řadou z vás se často setkávám. Mé záměry týkající se nové výstavby jsem opakovaně veřejně prezentoval. Představil jsem svou vizi, jak v obci citlivě skloubit „staré“ a „nové“. Myslím, že za mým týmem jsou v obci vidět i reálné výsledky.

Nezbytnou podmínkou dalšího rozvoje obce je realizace vodovodu a kanalizace. Řešení tohoto problému jsem obci opakovaně nabízel.

Jde o určitý symbol, že spolupráce má smysl a je výhodná pro obě strany: dnes již více než patnáctiletá marná snaha obce o výstavbu vodovodu a kanalizace potvrzuje, že obec sama takto náročné stavby realizovat nedokáže. Na straně druhé bez realizace těchto staveb není nová výstavba možná. Proto opakovaně říkám: pojďme se domluvit. Racionálně, bez emocí, jako rovný s rovným.

Dohoda se zastupitelstvem vedeným Janou Muchovou nebyla možná. Vyčkal jsem proto vašeho rozhodnutí v komunálních volbách v roce 2022. Předvolební situace, v které všechny kandidující subjekty nabízely prakticky totéž, mne naplňovala určitým optimismem. Vždyť naše cíle byly a jsou společné: nový územní plán, vodovod, kanalizace.

Vítězné uskupení Rozumný rozvoj 2022 nadto ve svém programu slibovalo jednotná pravidla pro developery a jednání se všemi developery. Protože jsem člověk aktivní a mám rád, když se věci hýbou kupředu, vyvolal jsem jednání s novým zastupitelstvem sám.

Sešli jsme se s celým zastupitelstvem již v lednu 2023. Na jednání jsem obci učinil nabídku na spolupráci v několika oblastech, kde se naše zájmy setkávají. Říkám tomu s nadšátkou „pětiboj“ (kdybyste to někdy zaslechli), protože jde o spojené a s výjimkou posledního okruhu neoddělitelné problémy: územní studie, příprava nového územního plánu, výstavba vodokanalizační infrastruktury, řešení problému pozemků a komunikací a výstavba „dočasného obchvatu“ Lichocevsí.

Věřím, že právě výstavba vodovodu a kanalizace a problém vlastnictví komunikací jsou problémy, jejichž řešení jako občané od zastupitelstva oprávněně očekáváte. Zejména problém komunikací „Na Šejdru“ může majitelům nemovi-

ností způsobit v budoucnosti nemalé problémy. Jsem si toho vědom, a i proto jsem nabízel řešení.

Bohužel: přes dvě laskavé urgencye nemám do dnešního dne od vedení obce na tuto nabídku jakoukoli reakci. Čekal jsem rok a půl a dále již čekat nemohu. Považoval jsem proto za korektní vás touto formou informovat, že ani vedení obce reprezentované paní starostkou Masopustovou nemá o řešení těchto problémů obce zájem. Jak ukázaly téměř dva roky od voleb, samo je řešit nedokáže, žádnou vlastní vizi nepředstavilo a o spolupráci se mnou nemá zájem.

Ve své nabídce jsem korektně upozornil, že je časově omezena. Nic netrvá věčně. Vše kolem nás se mění a život nečeká. Velmi tragicky mi tuto skutečnost připomněl Vesmír loni v červnu, kdy náhle zemřel můj společník pan Alois Příbyl. To si vyžádalo velké změny nejen v rámci skupiny, ale i v mých ostatních investorských aktivitách.

V současné době je projekt Obec v zahradě a pozemky v Lichocevsí nově vlastnictvím skupiny CIB Group, a jakkoli nadále mám významné slovo, o dalším již bude rozhodovat celá správní rada. Budu i zcela osobní, když přiznám, že odchod mého kolegy mi nadto připomněl vědomí vlastní dočasnosti. Rád bych čas, který je mi vyměřen, strávil prací na něčem, co mi nejen dává smysl, ale co mne v tom nejryzejším slova smyslu bude bavit.

Dobývat se do zavřených dveří mne nebaví. Připadám si opravdu zvláště, pokud něco nabízím, a nedostane se mi ani slušného odmítnutí, na které má vámi zvolené vedení obce bezesporu plné právo a plně bych jej respektoval.

To neznamená, že odcházím. Pouze většinu další práce na projektu přenechávám svým kolegům a sám napru energii někam, kde to bude dávat smysl. Máme hezký projekt v pražské Písnici, a i když s námi jednájí velmi tvrdě, jednájí s námi a dokážeme se domluvit.

Mé sdělení má ještě jeden důvod. Patrně ještě mnohokrát a z mnohých stran uslyšíte ono „za to může Španko“. Prosím mějte v těch chvílích na paměti, že Pavel Španko nabízel obci řešení jejích problémů. A čekal rok a půl. Když započteme čekání v minulém volebním období, čekal šest let. Bylo a je to vedení obce, včetně toho stávajícího, které o řešení problémů nemá zájem.

Ale abych závěrem zůstal optimistou: ono nic netrvá věčně.

S přáním všeho dobrého Lichocevsí a Noutonicím,

Pavel Španko

Evropská unie není ten Brusel, unie jsme my, říká Filip Benda, kandidát ve volbách do Evropského parlamentu

Druhý červnový víkend, v pátek 7. a sobotu 8., proběhnou v ČR volby do Evropského parlamentu. Na celkem třiceti kandidátkách politických stran a koalic se o naši přízeň uchází na šest stovek kandidátů, z kterých zvolíme našich 21 zástupců z celkových 720 budoucích poslanců nového Evropského parlamentu. Ze stovek kandidátů jsme o rozhovor požádali zajímavého člověka, který se shodou náhod účastnil jedné naší akce. Ne, nebojte se. Nepůjde o žádnou předvolební agitku. Povíдали jsme si spíše o smyslu Evropské unie, našich očekávaních a obavách, a samozřejmě došlo i na některé zajímavosti ze života rodiny, z které náš dnešní host pochází.

První otázka je nasnadě. Dá se snad říct, že jen máloco občany zajímá méně než Evropská Unie. Dokládá to i trvale nízká volební účast ve volbách právě do Evropského parlamentu. Řekněte nám, jak vlastně ta Evropská unie ovlivňuje život „běžného“ občana? Proč bychom se měli zajímat více?

Myslím, že podstatná část odpovědi je už ve vaší otázce. Evropskou unii bychom neměli vnímat jako něco abstraktního, něco, co je „tam někde v Bruselu“. Zaznělo tu spojení „ta Evropská unie“. Ale ta Evropská unie, to jsme přece i my. Nemůžeme to brát tak, že tady jsme my, Češi a Česká republika, a tam někde, mimo to, stojí Evropská unie.

To je dost abstraktní až akademické...

Ale Evropská unie přece ovlivňuje život každého z nás, dnes a denně. Možná zprostředkovaně, prostřednictvím legislativy, ale ovlivňuje nás.

No právě. Přece jen Evropskou unii má řada lidí větší spojení s nesmyslnými nařízeními typu povoleného zakřivení okurek, zákazu pomazánkového másla a zákazu rumu...

Musíme dokázat odlišit tyhle obecně rozšířené mýty, které mají tu evropskou myšlenku diskreditovat nebo zesměšnit a říct: vidíte, jaké pitomosti vymýšlí EU. Dnes naštěstí existuje dostatek možností, jak si ty věci ověřit. Křivé okurky nikdo nezakázal, a pokud jde o máslo a rum, tam se ten v uvozovkách boj odehrál jen o název. Prostě když se řekne v Evropě máslo nebo rum, tak aby si každý mohl představit to stejné. I já, přestože asi působím spíše jako salonní typ, se občas dostanu do hospody, a nevšiml jsem si, že by si nebylo možno poručit klasický tuzemák (smích).

Z Bruselu nesmysly nepřichází?

Ale to víte, že občas ano. To je koneckonců jedna z mých motivací, proč jsem se rozhodl kandidovat. Především všech těch nařízeních, zákazů a regulací je zbytečně moc. A ono méně je mnohdy více. Samozřejmě, že nějaká pravidla existovat musí. Ale musí být jasná, pochopitelná, vymahatelná. A hlavně

Filip Benda (1976) Vystudoval obor náboženství a etika na Teologické fakultě Jihočeské univerzity, ale přece jen jej to více táhlo do služeb státu. První zkušenosti v oblasti evropských agend získal jako konzultant v soukromé firmě. Většinu své dosavadní profesní dráhy pak působil ve veřejném sektoru, a to na ministerstvu práce a sociálních věcí, ministerstvu obrany, ministerstvu dopravy, a nyní pracuje na ministerstvu financí. Jak sám říká, vnitřní potřeba přejít z „týlu“ do „první linie“ jej přivedla ke kandidatuře do Evropského parlamentu, kam v letošních volbách kandiduje za uskupení Spolu. Je členem ODS. Pochází z disidentské rodiny Václava Bendy, sám je ženatý, má dceru a syna. K jeho zálibám patří literatura a sport.

člověk se zdravým selským rozumem by u každého takového pravidla měl pochopit jeho smysl. A říct si, že je to v konečném důsledku užitečné. Druhá věc je, že i my sami jsme někdy bruselštější než Brusel. Zkrátka nějaký úředník nebo politik vymyslí nějakou novou regulaci, kterou po nás nikdo ani nechce, a není nic jednoduššího než říct: to si vymyslela EU. Ne, občas si ty nesmysly vymýšlíme sami.

Ale jak se v tom orientovat?

Vidím to tak půl na půl. Jednak je to dluh nás politiků, že to nedokážeme dostatečně vysvětlit. Sám se o to snažím, nejen teď v rámci kampaně, kdy se účastním řady setkání s občany a čelím mimo jiné dotazům, podobným těm vašim. Část viny na tomto stavu nesou i média, včetně těch veřejnoprávních. Myslím, že tady není dostatečná informovanost o tom, co

se u nás, v Evropské unii, děje, a dává se prostor spíše těm přehmatům.

Dobře. Ale dokázal byste teď na místě uvést jeden jediný příklad, kdy se rozhodnutí orgánů EU projevilo pozitivně v našich životech?

To mě zkoušíte?

Tak trochu...

Dobrá. Pomínou, že dnes už volné cestování přes hranice vnímáme jako samozřejmost. Ale když už jsme u toho cestování. Právě díky EU můžeme dnes nejen svobodně cestovat, ale když už jsme někde na cestách, můžeme i svobodně a bez omezení zůstat v kontaktu s našimi blízkými, aniž by nám po návratu hrozil šok při vyúčtování za telekomunikační služby. Byla to EU, kdo prosadil zrušení přemrštěných roamingových poplatků. A připomenu i výhodu, které jsem v minulosti sám využil. Studovat v zahraničí, to bylo ještě v nám předcházející generaci něco téměř nemyslitelného. Dnes je ta možnost díky evropskému programu Erasmus nejen reálná, ale i všeobecně dostupná. V ČR ročně této možnosti využije přes 300.000 lidí, v celé Unii je to ročně více než milion. A z vlastní zkušenosti vím, že ta možnost nejen studovat, ale i žít po nějakou dobu v jiném prostředí je v jakékoli profesi neocenitelná. Takže ne jeden, těch příkladů by se našla celá řada.

A co hlasy volající po vystoupení z EU?

Víte, to je vlastně jednoduché. Když na toto téma přijde, říkám občanům: zeptejte se těch hlasů, jakou mají alternativu. Pokud vystoupit z EU, co bude dál. Většinou následují obecné líbivé fráze o soběstačnosti, svrchovanosti, vymanění se z jha Bruselu, ale když se začnete ptát konkrétně, jak bude fungovat pohyb zboží, zásobování, jaká bude celní politika, jak zajistíme bezpečnost, zda budeme konkurenceschopní, zda opravdu reálně můžeme být soběstační, následuje jedno velké mlčení. Podívejte se do Británie. S jakým halasem proběhlo referendum. Pak se toho sami lekli. Ta vlastní rozluka proběhla velmi rozpačitě, no a dnes se ukazuje, jak to dopadlo na jejich ekonomiku, jaké jsou potíže v obchodu, v logistice. Dnes tam naopak sílí hlasy, že to bylo rozhodnutí neuvážené. EU jistě není dokonalá. Ale, jakkoli to bude znít pateticky, jednak jsem opravdu přesvědčený Evropan, a za druhé, pokud chceme EU měnit k lepšímu, dokážeme to pouze zevnitř.

Proč by tedy podle vás měli občané letos k volbám do EP přijít?

Navážu na to, co jsem říkal. Každý z nás může svým hlasem ovlivnit, jaká ta naše Evropská unie bude. Navíc ta možnost vyjádřit v demokratických volbách názor, dát hlas, nebyla a ve spoustě částí světa dodnes není samozřejmá. Tu museli naši předkové tvrdě vybojovat, jinde ten boj probíhá, či teprve přijde. Právě proto, že nejde o samozřejmost, myslím, že bychom se této možnosti neměli zříkat, či ji zahazovat.

Přejdeme od politiky do osobní roviny. V kampani jste vsadil na heslo „Benda je legenda“, logo vaší kampaně zdobí karikatury vašeho otce disidenta a významného porevolučního politika Václava Bendy a vašeho bratra Marka, kterého čtenáři mohou znát jako nejdéle sloužícího poslance porevolučního Parlamentu. Neobáváte se negativních reakcí, že si z politiky děláte tak trochu rodinný podnik?

Každý odněkud pocházíme, každý máme někde kořeny. Já se k těm kořenům hrdě hlásím a v té kampani, to je pochopitelně taková zkratka, kterou jsem se tu příslušnost ke „klanu“ snažil vyjádřit. Hlásím se tím k hodnotám, ke kterým mne rodiče vedli. Úcta ke svobodě, tradicím, k demokracii. Jak zaznělo pocházím z disidentské rodiny, a ačkoli ten život pod neustálým dohledem Státní bezpečnosti ve skutečnosti nijak růžový nebyl, vzpomínám na to rád. Na to, jak se v tom našem odposlechy a později i kamerou dozorovaném bytě scházely nejrůznější osobnosti disentu a diskutovalo se o všem možném. Rodiče nás nechávali, vždycky jsme se někam schovávali k pohovce, ke křeslu, a poslouchali. Bylo úžasné se toho účastnit, dodnes jsou mi tyto diskuze inspirací.

Sám jste uvedl, že život disidentské rodiny v Československu 70. a 80. let minulého století nebyl žádný med. Váš otec v době vašeho dětství strávil čtyři roky v komunistickém vězení, a i poté byla vaše rodina vystavena všemožné šikaně a ústrkům. Ale určitě to přinášelo i okamžiky dnešním pohledem zajímavé, či dokonce úsměvné. Podělíte se o nějakou takovou vzpomínku?

Určitě ani humorné momenty nechyběly, byla jich celá řada. Uvedu jeden, u kterého jsem byl osobně přítomen. V našem bytě právě probíhala domovní prohlídka, přítomno bylo možná až deset estébáků a policistů. Jeden z nich našel na skříni tzv. poplašňák, tedy pistoli na slepé náboje mého bratra, začal si s ní hrát a nedopatřením padl výstřel. No a kolegové začali hystericky tahat zbraně, on tam stál s rukama s tou pistolkou nad hlavou a křičel: „Omyl, soudruzi, omyl!“

Vystudoval jste teologii, vaši podporovatelé o vás hovoří jako o člověku vyznávajícím konzervativní hodnoty. Je na to dnes, s nadsázkou řečeno, v době čtyřiceti pohlaví, ještě vůbec prostor?

Právě proto, v jaké době žijeme a čím více čelíme snahám ty tradiční hodnoty relativizovat či rovnou demontovat, si myslím, že ty ostrůvky konzervatismu, za který se tak trochu považují, ve společnosti místo mají. Ta atmosféra disentu mi navíc neustále připomínala přirozenost názorových rozdílů a potřebu vzájemného respektu k odlišným názorům. Hledejme, co nás spojuje, nikoli to, co nás rozděluje. I o to bych se chtěl na půdě Evropského parlamentu snažit.

I za dva roky se dá udělat pořádný kus práce

V září to budou dva roky, co jsme si ve volbách zvolili nové vedení obce. Dá se po dvou letech hodnotit, kolik je za námi práce? Nebo je to příliš krátká doba? Rozhlédli jsme se za vás po obci, co se dá za dva roky stihnout.

V době uzavírky čísla je před dokončením úprava prostoru před hřbitovem. Položení kabelů do země v Lichocevsí je aktuálně pro chybu v projektu přerušeno. V obou případech jde o dokončení dříve připravených projektů. Hlavním viditelným počinem obce je tak úprava prostoru za krámkem v Noutonicích, který slouží pro společenské akce. Pokud jde o výstavbu vodovodu a kanalizace, k žádnému posunu nedošlo, nebo o něm alespoň vedení obce neposkytlo informace. Letos však opět propadne platnost územního rozhodnutí na stavbu vodovodu a jediné, čeho obec za dva roky nového vedení snad dosáhne, bude jeho další prodloužení. Jsou tedy dva roky málo?

Ty stejné dva roky stačily na dokonalou proměnu statku v Lichocevsí. První etapu si mohli zájemci prohlédnout při dni otevřených dveří už v září minulého roku. Nyní byly opravy dokončeny a Spolek předpokládá, že se nově opravený statek stane v září letošního roku dějištěm letošního Dne pro obec. A jaký je recept? „Není to zdaleka jen o penězích. Podařilo se dát dohromady partu šikovných lidí, od architektů až po dělníky, kterým nový statek vyrostl doslova pod rukama. Byla bych ráda, aby ta parta dostala příležitost pokračovat na jiných, třeba i obecních projektech,“ říká Emma Sophia Španko, jezdkyň a hlavní tvář nových stájí.

Při rekonstrukci statku bylo dbáno zejména na zachování původního venkovského charakteru celého souboru staveb. Kde to bylo možné, byly v maximální možné míře zachovány i původní prvky, například trámy a kamenné zdivo. Prostor vnitřního dvora je vyplněn novou stavbou kryté jízdárny se zázemím pro hipoterapii, která tvoří určitý protipól vily.

Na obecních i spolkových akcích jsme vítali jaro

Vítání jara letos začalo v Noutonicích. Spolek spojil síly s týmem Kavárny U Žlabu a výsledkem byla společná Květná neděle v noutonické kavárně. Děti, ale i rodiče a prarodiče, si mohli opět zkusit uplést tradiční pomlázku, ozdobit kraslici a letos i perníčky. Doprovodný program, zčásti pro přízeň počasí konaný i na dvorku kavárny, pak potěšil (jak dokládá fotka) především dětské účastníky.

Nevynechali jsme ani tradiční jarní úklid. Spolek je již tradičně připojil k celorepublikové akci „Uklidme Česko“ a první dubnovou sobotu bylo i u nás uklizeno. „Úroda“ je sice rok od roku menší, nicméně i letos zamrzelo především množství pneumatik, které byly vyvezeny z roští, příkopů a remízků.

Pálení čarodějnic jsme v Noutonicích i letos měli dvojí. Obecní akci předcházela přípravná brigáda a díky patří všem, kdo přišli pomoci a nezištně se podíleli „na tom společném“. V tradičním filipojakubském termínu proběhla čarodějnická akce i v kavárně a obě akce nabídly dostatečné vyžití dětem i dospělým.

Zastupitelé: o spolupráci se Španko není zájem

Březnové jednání zastupitelstva proběhlo dne 8. 3. 2024 v prostorách „Domečku“ v Noutonicích.

Zprávu o činnosti obce přednesla místostarostka obce Křečková. Připomněla předvánoční obecní akce a řadu jednání, z nichž pohledem SL většina nepřekročila rámec běžné agendy. Významná část zasedání zastupitelstva se týkala několika podnětů Pavla Španko.

Pavel Španko předně oslovil obec s nabídkou spolupráce při realizaci úprav před hřbitovem, kdy nabídl dar v podobě žulových kostek a obrubníků a práce zadláždění. Rovněž nabízel spolupráci směřující k úpravě prostoru do podoby navržené akademickým malířem Otou Bláhou. (Ta je občanům známa z novoročenek Spolku, pozn. red.)

Starostka obce uvedla, že po poradě s koaličními zastupiteli nabídku daru odmítla. Důvodem je, že již zpracovaný projekt počítá s jiným technickým řešením a že Bláhovo řešení je toliko „hezký obrázek“. Zastupitelka Němcová doplnila, že odmítnutí daru je plně v kompetenci starostky, starostka však nesprávně uvedla, že jednala jménem zastupitelstva.

Zastupitel Prokopec a starostka Masopustová dodali, že v rámci realizace se počítá se změnou projektu. Původně měl být v ploše parkoviště mlat. Pan Poláček, jehož firma akci realizuje, prosazuje změnu na dlažební kostky, neboť v daném prostoru by toto řešení bylo estetičtější, a sám se nabídl, že změnu vyjedná s farností, která řešení původně odmítala. Rovněž nabídl pomoc při organizaci případné sbírky na realizaci. V okamžiku jednání nebylo k případné změně známo rozhodující stanovisko stavebního úřadu. Obec se rovněž obrátila na okolní obce s žádostí o příspěvek na zadláždění. Závěrem bylo konstatováno, že pokud se do konce května na zadláždění nepodaří sehnat finance, zůstane původní řešení.

Zastupitelka Svobodová vznesla dotaz, zda vzniklé situaci dobře rozumí: zda starostka obce v lednu 2024 odmítla dar žulových kostek a zadláždění od pana Španko, a v březnu 2024 žádá okolní obce o příspěvek na zadláždění. Starostka obce k tomu uvedla, že sama je ke změně řešení na kostky skeptická. Zastupitelka Němcová označila daný postup vedení obce za dětinský.

Pavel Španko dále obci nabídl řešení problematiky pohybu chodců kolem statku směrem k obecnímu úřadu a opravu výtluků na komunikaci tamtéž. Nabídka byla z důvodů časové koordinace s rekonstrukcí statku časově limitována. SL připomínají, že v minulosti bylo navrhováno řešit věc výpůjčkou obecního pozemku, kdy by realizaci stavebních úprav i případná rizika spojená s provozem převzal právě Pavel Španko. Tento návrh nebyl hlasy koaličních zastupitelů ani zařazen na program jednání.

Nyní Pavel Španko navrhl realizaci vyvýšeného pásu, plnění funkce chodníku, a opravu komunikace, které by financoval. Zastupitel Koritenský upozornil, že stavba by nebyla

chodníkem, protože „normový“ chodník se do daného prostoru nevejde. Zastupitelka Svobodová uvedla, že i přesto by navrhované úpravy zvýšily komfort chodců, kteří se dnes brodí blátem a kalužemi. Zastupitelstvo pověřilo starostku obce dalším jednáním o nabídce. SL však s odkazem na úvodník tohoto čísla lehce sarkasticky poznamenávají, že život nečeká.

Starostka obce se dále na základě podnětu občanů obrátila na Pavla Španko s výzvou, aby zajistil zimní údržbu komunikací na Šejdru. Zastupitelka Svobodová vysvětlila právní rámec, kdy komunikace na Šejdru vůbec nejsou kolaudovány a de iure neexistují, pouze na část existovalo rozhodnutí o předčasném užívání, a i proti tomuto se obec v minulosti odvolala. Pokud by komunikace kolaudovány byly, jednalo by se o účelové komunikace, u nichž povinnost údržby neexistuje. Sama se podílí na dohledání podkladů k tomu, aby komunikace mohly být dodatečně zkolaudovány a problém vyřešen.

Zastupitelka Němcová v návaznosti na tuto diskuzi vznesla dotaz, zda se bude jednat i o komplexní nabídku spolupráce s Pavlem Španko, jak byla navržena již v lednu 2023, jejíž součástí bylo i řešení problematiky pozemků a komunikací, včetně těch na Šejdru. Starostka obce uvedla, že posledním dopisem byli osloveni jednotliví zastupitelé, a tudíž nechť jednotliví zastupitelé i sami odpoví.

Na základě podnětu zastupitelky Svobodové byla znovu projednána problematika chodníku v Lichocevsí podél hlavní komunikace. Připomínáme, že údržba chodníku je zanedbána a v minulosti byl aktivitou Spolku chodník alespoň posekán. Zastupitel Prokopec provedl obhlídku stavu chodníku, kterou shrnul slovy, že tento by pro obec byl „i zadarmo danajským darem“. SL poznamenávají, že pokud se obec k chodníku nehlásí a nechce problém řešit, chodník tak právně „neexistuje“ a nikdo se o něj nemusí a také nebude starat. Úsudek o tomto rozhodnutí nechť si čtenáři, zejména z Lichocevsí, udělají sami.

Z podnětu občana Zdeňka Křečka byla opakovaně řešena otázka těžby dřeva v obecním lese, kde podle záznamů obce bylo vytěženo necelých 378 kubíků, za které obec utržila přes 350.000,- Kč. Pan Křeček tento údaj s ohledem na vlastní pozorování zpochybnil. Zastupitelstvo dále rozhodlo o pronájmu bývalé hospody v Lichocevsí za 8.000,- Kč měsíčně pro bezhlučný a neobtěžující provoz a o pronájmu části pozemku u nádraží za účelem parkování fekálního vozu pana Křečka, který by tak již neměl parkovat na návsi.

V souladu s vyhlášenými záměry rozhodlo o prodeji několika pozemků občanům. Dodatečně však bylo zjištěno, že v případě jednoho pozemku zastupitelstvo hlasovalo o prodeji v rozporu s vyhlášeným záměrem, a smlouva tak může být neplatná. „Hlasovala jsem pro, a mám na tom tedy taky podíl viny. To je tak, když se rozhoduje bez písemných podkladů,“ uvedla k tomu zastupitelka Svobodová. Podrobný záznam z jednání zastupitelstva naleznete na stránkách www.jakabude.cz.

Když krajem pod Salvátorem tiše kráčela smrt

V naší kulturně-společenské rubrice se už vystřídala řada žánrů. Ale detektivku, či spíše starosvětskou soudničku, jsme tu ještě neměli. A přesto naším malebným krajem kráčel zločin. Ten z nejtěžších.

Ne, nevypravíme se do časů starého mocnářství či první republiky legendárního rady Vaňáška. Případ, který budeme vyprávět, řešili bezejmenní kriminalisté osmdesátých let minulého století.

Zima si u nás v tom roce 1980 dávala na čas. Ještě v prosinci byla krajina kolem Lichocevsí jen pocukrována lehkým sněhovým popraškem. Snad i pro tuto nenadálou přízeň počásí se důchodce Jaroslav Šůla z Velkých Přílep onoho osudného patnáctého prosince vydal na svůj obvyklý lov. Nebyl myslivcem ani pozdním houbařem. Jeho zájem byl o hodně prozaičtější: k důchodu si přivydělával sběrem kovového šrotu.

„Úlovek“ nebyl toho dne nijak slavný. Pár hrnců, několik rezavých kos a kus starého plotu. Těžko říct, co v podvečer jeho kroky nasměrovalo právě k Salvátoru, vrchu mezi Lichocevsí a Malými Čičovicemi. Buď jak buď, když v remízku spatřil pořádný kus starého plechu, zaradoval se. Ale jen na chvíli.

Radost z nenadálého úlovku vystřídal šok. Rozměrný plech totiž pečlivě ukrýval hrůzný nález. Důchodce pod ním objevuje ohořelé torzo lidského, pravděpodobně mužského těla. Ještě napůl v mrákotách pospíchá do Čičovic a přivolává kriminálku.

Vyšetřovatelům přistává na stole docela složitý rébus. Kdo je onen muž, který našel na Salvátoru tak děsivou smrt? Nezapomínejme, že metody identifikace neznaly dnešní vymoženosti. Jakkoli DNA byla již známa, v rutinní kriminalistické praxi se začne používat až o desítky let později. O příčině smrti mluví výmluvně dva otvory v lebce způsobené střelami. Ale otisky prstů částečně ohořelé a částečně již rozložené tělo nevydává. A s výjimkou zvláště upravené boty, naznačující, že oběť měla jednu nohu kratší, nic, čeho by kriminalisté mohli chytit.

Následuje obvyklá rutina: prověření všech pohřešovaných z Prahy i Středočeského kraje. Mezi nevyřešenými případy zaujme vyšetřovatele zvláště jeden: neobjasněné záhadné zmizení vedoucího jedné pražské prodejny partiového oblečení Otakara Sotony. Ten byl naposledy viděn v Praze 24. června 1980, a poté jako by se po něm i jeho běžové Škodě 110L doslova slehla zem.

A Sotona nejenže skutečně měl jednu nohu kratší. Dokonce měl, respektive jeho běžová škodovka měla, vztah k našemu kraji. Servis Sotonova vozu totiž nezajišťovala žádná oficiální dílna, ale v té době pokoutný a podle tehdejšího práva vlastně i nelegální „soukromý“ servis buštěhradského „meloucháře“ Arnošta Hložka. S identifikací mrtvého těla nakonec pomůže tehdy ještě relativně nová metoda superprojekce, při které se využívá promítání fotografie pohřešovaného na lebku. A rázem

není pochyb: mrtvým od Salvátora je pohřešovaný vedoucí Otakar Sotona.

První pátrání po motivu či přímo pachateli nepřináší žádné výsledky. Okolí nenápadného, bezproblémového a v práci oblíbeného padesátníka Sotony nenabízí kriminalistům nic, co by vysvětlilo, proč přišel cizí rukou o život. Žádné dluhy, žádné ženské, žádné podivné obchody. Kriminalistům nezbývá než se vrátit k Sotonově němému „společníkovi“. Kde vlastně zmizela jeho věrná škodovka? A co na to vše melouchář Hložek?

Na rozdíl od Sotony Hložek rozhodně není příkladem vzorného občana. Jeho touhu po snadném zbohatnutí už opakovaně řešily i soudy. A co víc: již jednou v minulosti se přidalo i nedovolené ozbrojování. Vyšetřovatelům se tak začíná skládat jasnější obrázek. Skutečnost, že Hložek si od Sotony před rokem půjčil na tu dobu nikoli nevýznamnou částku 15.000 korun, a neměl se k vracení, do tohoto obrázku krásně zapadá.

Hložek však zpočátku nechce o zmizení Sotony ani slyšet. Ano, v ten osudový pátek si měl vyzvednout opravený vůz. Ale nepřijel. Ale kde je pak jeho auto dnes? To ještě Hložek dokáže vysvětlit: Sotona měl od vozu druhé klíče, právě pro případ, že by se minuli. Vyvezl tedy v pátek večer vůz před dílnu a v pondělí už tam vůz nebyl. S těmi zbraněmi tenkrát to bylo nedorozumění, vozy opravuje pouze přátelům, nic si za to nebere, prostě taková občanská výpomoc, soudruzi. Hložek zatlouká a zatlouká. A kriminalisté jsou opět ve slepé uličce.

Nakonec pomůže okresní prokurátor: na vraždu Sotony je toho málo, ale co ta historka o občanské výpomoci v dílně plné aut a součástek? Povolení k domovní prohlídce je tak odůvodněno právě příživnictvím, jak tehdejší kvalifikace neoprávněného podnikání zněla. Zdálo by se, že nález pistole, která prokazatelně ukončila život Otakara Sotony, již Hložek nevyšvětlí.

A přece. Otrlý vrah přichází s neuvěřitelnou historkou: Sotonu prý zastřelil Hložkův otec a Hložka mladšího pak donutil zbavit se těla i škodovky. Mimochodem její karosérii později kriminalisté najdou s vybroušeným a zakytovaným číslem na jiném voze v Kladně. Na své verzi trvá Hložek i u soudu, přestože jeho otec má na dobu vraždy neotřesitelné alibi. Počítal patrně s tím, že těžce nemocný otec vezme jeho hřích na sebe. Marně.

Příběh, který prošel naším krajem, uzavřel o několik měsíců později krajský soud. U toho si podnikavý vrah vyslechl konečný verdikt 25 let odnětí svobody. Jeho další osudy známé nejsou. Jen vrch Salvátor dál stojí kousek za obcí jako němý svědek hrůzné události, kterou odvál čas.

Přijde vám to celé nějaké povědomé? Ano, případ se stal námětem jedné z epizod populárního předrevolučního seriálu Malý pitaval z velkého města i povídky I. M. Jedličky „Salvátor a ohnivá smrt“. Věříme, že i naši verzi skutečného příběhu odpustíte jemnou míru literární fabulace.

Malý bábovkový souboj

Na akcích Spolku se krom jiného na talířcích pravidelně objevují i domácí bábovky. A pak se debatuje o tom, která že byla lepší.

Pokud se chcete do této diskuze zapojit, přinášíme vám možnost obě vyzkoušet a zhodnotit.

Tvarohová bábovka

Potřebujeme: 250 g měkkého tvarohu, 250 g mletého cukru, 250 g polohrubé mouky, 250 g másla nebo Hery, 3 vejce, ½ prášku do pečiva, citronovou kůru, případně kakao.

Postup: Vejce utřeme s cukrem a tukem, přidáme tvaroh, vanilkový cukr a na závěr vmícháme mouku s prosetým práškem do pečiva. Polovinu těsta můžeme obarvit kakaem. Pečeme ve formě cca 40 minut na 180 °C.

Oříšková bábovka

Potřebujeme: 370 g moučkového cukru, 240 g másla, 420 g polohrubé mouky, 6 vajec, 1 prášek do pečiva, 1 vanilkový cukr, 100 g ořechů, 375 ml mléka.

Postup: Oddělíme bílky a žloutky. Utřeme cukr a máslo, přidáme žloutky a ještě třeme. Postupně přimícháme mouku, prášek do pečiva, ořechy a mléko. Z bílků ušleháme pevný sníh a jemně vetřeme do těsta. Pečeme ve formě pomalu, cca 1 hodinu, na 180 °C.

A pokud preferujete „koláče bez práce“, přijďte v září na náš Den pro obec a budete moct (mimo jiné) ochutnat, diskutovat a hodnotit.

Spolek za krásnější Lichoceves a Noutonice

připravuje

Den pro obec

Prohlídka dokončené opravy stájí

Program pro děti

Kulturní program

neděle 8. září 2024, statek Lichoceves

Vaše náměty na doplnění programu uvítáme.

Podrobný program a pozvánka

v září ve vašich schránkách.

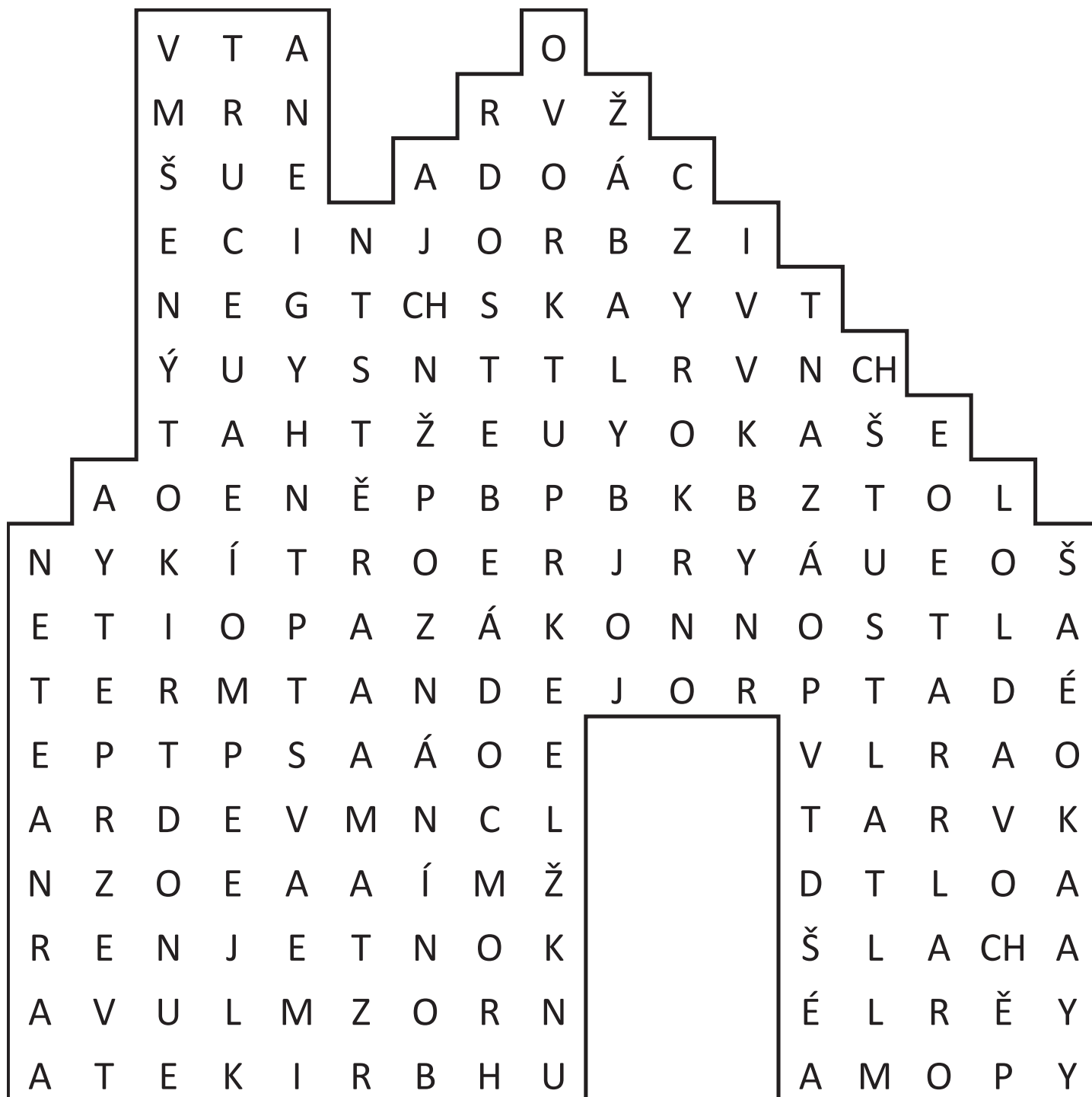
Test: Naši slavní vizionáři

Často říkáme, že to, co naší obci chybí především, jsou vize a vizionáři. Pojďme si v testu připomenout, kdo byli a co vše v minulosti dokázali čeští vizionáři.

- 1) Velkým vizionářem byl Karel Čapek, který ač bez technického vzdělání používal ve svých románech téměř vědecké postupy. V románu R. U. R. varoval před jedním z fenoménů dnešní doby:
  - a) jaderné zbraně
  - b) prodlužování života
  - c) umělá inteligence
- 2) Své vizionáře má i filmové umění. Nezbyvá než dodnes obdivovat, s jakou bravurou dokázal bez počítačové techniky dávno před Jurským parkem oživit pravěké příšery režisér:
  - a) Václav Vorlíček
  - b) Karel Zeman
  - c) Bořivoj Zeman
- 3) V hudbě nemusí být vizionářství spojeno jen s komponováním. Svou vizí mohou prorazit i výrobci hudebních nástrojů. Díky Antonínu Petrovovi zná celý svět české:
  - a) klavíry a piana
  - b) činely
  - c) akordeony
- 4) Prosadit se ve světě módy je a bylo těžké. Za vizionářku českého módního návrhářství je považována Hana Podolská. Ale jednu novinku přece jen nezavedla:
  - a) profesionální manekýny
  - b) módní přehlídky
  - c) prodej na dobírku
- 5) Vizi si žádá i svět motorů. Z dnešní vize bezemisní elektromobility můžeme být nadšeni či zklamáni, faktem však je, že první elektromobil na českém území byl sestrojen:
  - a) Františkem Křižíkem
  - b) výzkumným ústavem motorových vozidel
  - c) automobilkou Tatra
- 6) Potřeba vize a vizionářů je v našem národě tak silná, že když je nemáme, musíme si je vymyslet. Největším českým vizionářem tak byl a navždy zůstane:
  - a) Jan Antonín Baťa
  - b) Josef Švejk
  - c) Jára Cimrman

Řešení: 1c) (za varování před neúměrnou délkou života je považována hra 3a), 4c), 5a) (první novodobý elektromobil byl v 90. letech společným projektem (Bořivoj Zeman je rovněž režisér, stál třeba za filmem Byl jednou jeden král), Věc Makropulos, za varování před jadernými zbraněmi román Krvavý), 2b) (Řešení: 1c) (za varování před neúměrnou délkou života je považována hra

Vidět dál než ostatní. Chtít víc. Předvídat, co přijde. Prát se s nepřízní. Tomu se říká vizionářství. Snad nejlépe to vyjádřil americký průkopník marketingu Dexter Yager. Dokončení jeho citátu najdete v řešení osmisměrky: „Pokud máte vizi, ...“

Slova k vyškrtnutí: BRÁNA, BRIKETA, BULY, CEJN, DÁMA, DARDA, DOST, ETANOL, ETEN, ETIOP, HROM, HYGIENA, CHABR, JEEP, KAŠE, KLOBÁSA, KOALA, KONTEJNER, MOPY, MRCHA, NERV, NEUK, OÁZA, OBYVATELÉ, ORANGUTAN, PĚCHOVADLO, PENTIUM, POZNÁNÍ, PROJEDNAT, PROTĚŽ, ROZMLUVA, RTÍKY, SAZE, STĚR, STYKY, ŠLACHA, ŠLECHTIC, TRIKOTÝN, TRUC, URNA, USTLAT, VALCHY, VEDRA, VRAT, VRYP, ZÁKONNOST, ZBROJNICE, ZOE A, ZRNA, ŽÁBA

Suché listy. Číslo 2/2024. Vydáno dne 31. 5. 2024. Periodický tisk Spolku za krásnější Lichoceves a Noutonice. Evidenční číslo Ministerstva kultury MK ČR E 23943. Vychází čtyřikrát ročně. Vydáváno v obci Lichoceves. Vydavatelem je Spolek za krásnější Lichoceves a Noutonice, z. s., se sídlem Lichoceves č. p. 28, 252 64, IČ: 08782857. Archiv vydaných čísel je dostupný na www.suchelisty.cz. E-mail: spoleklichocevesanoutonice@gmail.com, www.lichocivesnoutonice.cz, Facebook: facebook.com/LichocevesNoutoniceKrasnejsi. Vydávání řídí výkonná rada spolku. Nepodepsané články vyjadřují názor výkonné rady spolku. Výtisk je zdarma.